

“ĐỐI ỨNG ĐÚNG TRONG THỬ THÁCH”

(Gia. 1:19-27)

“Thái độ trong tâm lòng và đời sống thể hiện ra bên ngoài của một người luôn có mối quan hệ nhân quả đối với nhau. Để có đời sống vâng lời Đức Chúa Trời trong sự đối ứng đúng đối với thử thách, gian truân trước tiên chúng ta cần phải có một sự đối ứng đúng trong thái độ của mình. Một khi có được thái độ đối ứng đúng theo ý chỉ của Đức Chúa Trời đối với sự thử thách, gian truân chúng ta sẽ có thể thực hành đời sống tiết độ và nếp sống đạo theo ý chỉ của Ngài...”

4

“Hãy làm theo lời, chớ lấy nghe làm đủ mà lừa dối mình”

(Gia. 1:22)

“ĐỐI ỨNG ĐÚNG TRONG THỬ THÁCH”

DẪN NHẬP

I. TRONG THÁI ĐỘ (Gia. 1:19-25)

“Hỡi anh em yêu dấu, anh em biết điều đó: Người nào cũng phải mau nghe mà chậm nói, chậm giận” (C. 19)

Thái độ trong tâm lòng và đời sống thể hiện ra bên ngoài của một người luôn có mối quan hệ nhân quả đối với nhau. Để có đời sống vâng lời Đức Chúa Trời trong sự đối ứng đúng đối với thử thách, gian truân trước tiên chúng ta cần phải có một sự đối ứng đúng trong thái độ của mình. . .

1. Gạt Bỏ Thái Độ Bất Xứng (Gia. 1: 20-21a)

“²⁰vì con giận của người ta không làm nên sự công bình của Đức Chúa Trời. ^{21a}Vậy, hãy bỏ đi mọi điều ô uế và mọi điều gian ác còn lại...” (C. 20-21a)

Thử thách (và gian truân) thường đi đôi với sự bất công khiến cho chúng ta dễ trở nên giận dữ. Tuy nhiên Đức Chúa Trời đòi hỏi chúng ta phải có một sự nhận thức đối với sự giận dữ cho phù hợp theo ý chỉ của Ngài. . .

- Bản chất sự giận dữ: “Con giận của người ta không làm nên sự công bình của Đức Chúa Trời”;
- Tai hại của sự giận dữ (Sv. Êph. 4:26-27): (1) Sự phạm tội, và là (2) Dịp tốt để Ma Quỷ cám dỗ.
- Phản sự đối với sự giận dữ: “Hãy bỏ đi mọi điều ô uế và mọi điều gian ác còn lại”

2. Đổi Mới Tâm Trí (Gia. 1: 21b-22)

“^{21b}đem lòng nhu mì nhận lấy lời đã trông trong anh em, là lời cứu được linh hồn của anh em. ²²Hãy làm theo lời, chớ lấy nghe làm đủ mà lừa dối mình” (C. 21b)

Trong tiến trình nên thánh của chúng ta, sự nhận thức về ý chỉ của Đức Chúa Trời trong mỗi vấn đề đều phải đem lại trong chúng ta một sự đổi mới tương ứng. . .

- Thái độ bất xứng đối với sự thử thách, gian truân tương ứng với ẩn dụ về “tạou cũ” vốn từng được đựng trong “bầu cũ” (Sv. Ma. 9:17a)
- Sự đổi mới tâm trí có thể được xem như tương ứng với sự dạy dỗ về “tạou mới” vốn đòi hỏi phải được đựng trong “bầu mới” (Sv. Ma. 9:17b) là thái độ xứng hiệp, đời sống xứng hiệp theo ý chỉ của Đức Chúa Trời.

3. Thay Thế Bằng Thái Độ Xứng Hiệp (Gia. 1: 23-25)

“²³Vì, nếu có kẻ nghe lời mà không làm theo, thì khác nào người kia soi mặt mình trong gương, ²⁴thấy rồi thì đi, liền quên mặt ra thế nào. ²⁵Nhưng kẻ nào xét kỹ luật pháp trọn vẹn, là luật pháp về sự tự do, lại bền lòng suy gẫm lấy, chẳng phải nghe rồi quên đi, nhưng hết lòng giữ theo phép tắc nó, thì kẻ đó sẽ tìm được phúc trong sự mình vâng lời” (C. 23-25)

Sự đổi mới trong đời sống tâm trí chúng ta là vô nghĩa nếu không được chuyển hóa thành thái độ xứng hiệp để rồi sẽ đem lại đời sống xứng hiệp. . .

- Nếu không có sự chuyển hóa từ nhận thức thành đời sống thì cũng chỉ là “kẻ nghe lời mà không làm theo”, là người “soi mặt mình trong gương, thấy rồi thì đi, liền quên mặt ra thế nào” (C. 23, 24) - Và điều này không đẹp ý Đức Chúa Trời!
- Sự nhận thức về điều sai phải được tiếp nối bằng sự nhận thức về điều đúng: “xét kỹ luật pháp trọn vẹn, là luật pháp về sự tự do” (C. 25a)
- Sự nhận thức về điều đúng còn phải được hiện thực hóa qua đời sống: “bền lòng suy gẫm lấy, chẳng phải nghe rồi quên đi, nhưng hết lòng giữ theo phép tắc nó” (C. 25b)
- Kết quả: Phúc hạnh (C. 25c)

II. TRONG HÀNH ĐỘNG (Gia. 1:26-27)

“Sự tin đạo thanh sạch không vết, trước mặt Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, là: Thăm viếng kẻ mồ côi, người góa bụa trong con khốn khó của họ, và giữ lấy mình cho khỏi sự ô uế của thế gian” (C. 27)

Một khi có được thái độ đối ứng đúng theo ý chỉ của Đức Chúa Trời đối với sự thử thách, gian truân chúng ta sẽ có thể thực hành đời sống tiết độ và nếp sống đạo của chúng ta sẽ trở nên ổn định, bền vững theo ý chỉ của Ngài. . .

1. Giữ Sự Tiết Độ (Gia. 1: 26)

*“Nhược bằng có ai tưởng mình là tin đạo mà không cầm giữ
lời mình, nhưng lại lừa dối lòng mình, thì sự tin đạo của
người hạng ấy là vô ích” (C. 26)*

Con người tôn giáo không thể thiếu sự tiết độ tôn giáo...

(1) Dấu hiệu của sự giả hiệu (Sv. Ma. 23:27)

- Dầu bề ngoài trông có vẻ “tôn giáo”: Thoạt trông qua thì có vẻ “cao đạo”!
- Nhưng bề trong luôn có tác dụng “tổ cáo” : Nhìn kỹ lại thì thấy chỉ là “sự giả tạo”!

(2) Kết cuộc của sự giả hiệu

- Tác dụng đối với ngoại giới: Có thể “bất mắt”!
- Tác dụng đối với bản thân: Sẽ bị “bất tội”!
  - ✓ “vô ích”: Gr. *mataios* ◀ Không có ích cho bản thân, cho tha nhân, và cho Đức Chúa Trời (Sv. 1Cô. 6:12; 10:23, 31)
  - ✓ Một khi đời sống bị kể là “vô ích”: ◀ Đồng nghĩa với sự mắc tội (Sv. Ma. 5:13)

2. Theo Đuôi Nếp Sống Đạo (Gia. 1: 27)

*“^{27b}Thăm viếng kẻ mồ côi, người góa bụa trong con khôn
khó của họ, và giữ lấy mình cho khỏi sự ô uế của thế gian”
(C. 27b)*

Và sự theo đuổi một nếp sống tôn giáo xứng hiệp...

(1) Sống đạo thực hành

- Là sự bày tỏ ra bên ngoài của thực chất ở bên trong
- Là bông trái của đức tin qua đời sống cá nhân

(2) Sống đạo nên thánh

- Là sự tách li khỏi thế gian
- Đề tạc hiến cho Đức Chúa Trời bằng nếp sống đạo của mình

KẾT LUẬN

